Як сонце, вічна, одна навсюди,
з усіх скрижалів одна оця:
ні в ім’я чого не цільте в груди
ні Бога-Сина, ні Бога-Вітця.

Не цільте в груди, ні в тім’я Божі,
ні в білі чола, ні в світ зіниць,
бо кров же ваша на кожнім ложі,
де син Вкраїни простертий ниць.

Бо кров же ваша, і ваші руки,
і білий комір, і світлий вус —
це ж ваші рани, і ваші муки,
і ваша пам’ять, де слізьми б’юсь.

Єдине тіло, єдина мати…
О світла радість, що в нас тече!
Хто кров Вкраїни надумав лляти,
Геть з очей!